

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om boliger for ældre og personer med handicap og lov om individuel boligstøtte. (Kommunal garanti ved fraflytning, aflastningsboliger, indberetning og beboerindskudslån m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 17/1 90. Første behandling 23/1 90. Betænkning 29/3 90).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som udtrykt fra Socialdemokratiets side ved førstebehandlingen af dette lovforslag var det for Socialdemokratiet glædeligt, at boligministeren endelig fremkom med et forslag, som fik ryddet en meget væsentlig skønhedsfejl væk, nemlig forslaget om at sikre, at vore ældre, som bliver genhuset, blot fordi der i kommunerne bliver truffet beslutning om at bygge plejehjem om til ældreboliger, fremover fritages for at betale indskud og istandsættelse ved fraflytning.

Meningen med at give kommunerne mulighed for at ombygge disse plejehjem er jo netop at sikre, at vi fremover kan tilbyde vore ældre en tidssvarende bolig, hvilket vi jo må erkende

langtfra altid er tilfældet med vore ældreplejehjem. Men da det netop er en beslutning, som de ældre ikke har nogen form for indflydelse på – og heller ikke mulighed for at få det – må det være en helt naturlig ting, at de ældre bliver holdt økonomisk skadesløse.

Socialdemokratiet deler derfor fuldstændigt den holdning, som er blevet tilkendegivet i en skrivelse til Boligudvalget fra Kommunernes Landsforening, Frederiksberg Kommune samt Københavns Kommune, hvor man meget klart siger, at kommunerne bør have pligt til at dække disse omkostninger ind via et tilskud fra kommunen. Vi er helt enige. Det er det, vi synes skulle være sket.

Dette til trods har et flertal – regeringen og SF – indgået en aftale, der nu giver kommunerne ret til selv at afgøre, hvordan de vil behandle deres ældre.

Jeg må indrømme, at også i denne sag har jeg meget svært ved at se, hvad det er, SF har fået for at indgå i en sådan aftale. I hvert fald er det de ældre, der kommer til at betale prisen for dette forlig. Socialdemokratiet finder flertallets holdning urimelig og ganske uanstændig over for ganske uskyldige ældre mennesker.

Fastholder regeringen og SF denne indstilling, hvilket de formentlig gør, er der jo kun tilbage at håbe, at kommunerne vil vise medmenneskelige hensyn, når de skal vurdere disse sager. Vi håber fra Socialdemokratiets side, at det landet over vil manifesteres, at det hensyn, et flertal i Folketinget bestående af den borgerlige regering og Socialistisk Folkeparti ikke ville tage, fremover vil blive varetaget af vore kommuner til gavn og glæde for de ældre.

Men lad det som afslutning være sagt meget klart: Socialdemokratiet tager afstand fra den politik, som Socialistisk Folkeparti og den borgerlige regering i fællesskab her fører over for uskyldige ældre mennesker.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Når Det Konservative Folkeparti støtter boligministerens ændringsforslag om, at kommunen kan yde et lån efter lov om individuel boligstøtte, når en beboer på plejehjem eller i beskyttet bolig, der ombygges til ældrebolig, genhuses i ældreboliger eller ældreegnede almennyttige boliger, eller når en lejer i en udlejningsejendom, der ombygges til ældrebolig, i forvejen bebor den ombyggede lejlighed, ser vi